

dette er en Anskuelse, hvoraf følger, at det constitutionelle Liv ikke kan vise sig virksomt hos os. Det er ene og alene, efter mine Tanker, gennem Kritiken, at Rigsdagen udøver sin Indflydelse paa Regjeringen. Dersom man troer, at det er gennem juridiske Sikkerhedsmidler, dersom man troer, at det navnlig er ved at kunne sætte en Minister under Anklage, da troer jeg, man feiler høilighen. Det er ikke ved at sætte en Minister under Anklage og tiltale ham til Embedsforbrydelse, at Rigsdagen udøver sin Indflydelse; skulde det nogen sinde komme saavidt, kan jeg ikke tænke mig, hvorledes Forholdet skulde være mellem Rigsdagen og Ministeriet. Nei! det er justement ved at udtale sin Kritik over foregaaende ministerielle Handlinger, at Rigsdagen vil formaae at tvinge Ministeriet til at følge den constitutionelle Anskuelse eller den constitutionelle Fremgangsmaade, som den anseer for rigtig. Dersom ikke denne Berøvelsning finder Sted, da troer jeg ikke, at nogen constitutionel Regjering kan lade sig udføre. — Naar det er blevet vittret, at det er noget meget forskjelligt, at der i Finantsloven er optaget en vis Sum til Ministeriets Understøttelsesfond, fordi det kun er for eet Aar, hvorimod efter denne § i Lovudkastet Bevillingen skulde gjælde for bestandig, da maa jeg tillade mig at gøre opmærksom paa, at det er jo dog kun for eet Aar; Pengesbeviglingen skeer jo kun for eet Aar, Pengesbeviglingen skal jo gjentages hvert Aar i Finantsloven, altsaa bliver denne Pengesbevigling aldrig større end for eet Aar. — Naar det af en anden æret Rigsdagsmand (M. B. Bruun) er anført, at Rigsdagen ikke vil kunne sætte nogen anden Skranke for Ministrenes Fremgangsmaade i saa Henseende, end ved at stille Sagen paa Spidsen, end ved at forkaste hele Finantsloven, da forekommer det mig, at man overseer, at der er en stor Forskiel paa at stryge det hele Beløb og at nedsætte det. Troer man da ikke, at det vil indvirke i høj Grad paa Ministeriet, troer man da ikke, at man i høj Grad vil udøve Indflydelse paa Finantsministeren, dersom der for Exempel i Finantsloven er foreslaaet et Beløb til Pension for Børn af omtrent 1000 Rbd., og dette da nedsættes til 200 Rbd. eller 500 Rbd. eller en

anden lignende Sum? — Just igjennem saadanne Vink, dersom de gjøres nødvendige, udøves fra Rigsdagens Side en stor, og, i mine Tanker, en særdeles gavnlig Indflydelse paa Ministeriet. Jeg skal endnu tillade mig at bemærke, forsaavidt det har været under Dmtale, hvorledes den finantzielle Deel af Sagen stiller sig, at jeg har gjenemgaaet de os isfor meddelte Lister over de Understøttelser, som ere blevne givne fra det almindelige Pensionssfond, altsaa de aldeles ordinaire. Der findes der opført 1970 Enter, og af disse findes der 77, som nyde Understøttelse til deres Børn med et Beløb af 4250 Rbd. Dette udgjør 55 Rbd. for enhver Ente. Jeg er ikke underrettet om, fra hvor lang Tid tilbage disse Understøttelser skrive sig, men, dersom man for Exempel vil antage dem for at være tilstaaede alle i Løbet af 10 Aar, hvilket forekommer mig at være rundeligt, fordi de Paagældende ophøre at være Børn forsaavidt med deres 18de Aar, da bliver det altsaa om Aaret en Udgift af omtrent 400 Rbd. Jeg skal blot for Nøiagtighedens Skyld bemærke, at der egentlig findes 78 Enter i den paaberaabte Liste, som have Understøttelse, men jeg har ikke taget Hensyn til den ene, da det er et overordentligt Tilfælde, eftersom det nemlig er Enten efter en af vore i det sidste Felottog faldne Generaler. Jeg skal endnu tillade mig at tilføie et Par Ord med Hensyn til det Endringsforslag, jeg har stillet til denne Paragraph. Det, jeg i Hovedsagen dermed har tilstøttet, det er, at udtale den samme Tanke, som er fremsat i § 10, men mere bestemt og nøiagtigt. Det forekommer mig, at Ordene „hvor Omstændighederne tale derfor“ ere meget svævende, og kunne give Anledning til megen Tvivl. Jeg har antaget, at det er den Bestemmelse, som er udtrykt i de Ord i § 13 „for saavidt og saalænge de dertil ere trængende og værdige“, som man har havt til Hensigt at udtrykke ogsaa her, men som er fremkommet under en anden Form i § 8 under Ordene „hvor Omstændighederne tale derfor“. Jeg troer, at det just med Hensyn til det, som den høitagtede Finantsminister har gjort opmærksom paa, at det var Statsrevisorerne, der skulde udøve Controllen i denne Henseende, at det er Stats-